

SENTÈNCIA 32-99 DE 16 DE DESEMBRE DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que en la causa referida seguida per un delict major continuat de l'article 163 del Codi Penal, el Tribunal de Corts dictà sentència en data 30 d'abril de 1999 que conté la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem:

Lluís Claudi M.S., com autor responsable del delict continuat de l'article 163 del Codi Penal a la pena DOS ANYS DE PRESÓ, EXPULSIÓ DEFINITIVA i pagament de les despeses processals causades.

- Maria Carme G.C., com autora responsable del delict major continuat d'introducció de drogues tòxiques de l'article 169 del codi Penal, i dels delictes menors continuats d'introducció i de consum en grup dels articles 298 i 297 a la pena de QUATRE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de SETANTA-CINC MIL PESSETES així com al pagament de les despeses processals causades.

- Xavier G.B., com autor responsable d'un delict major continuat de l'article 163 del Codi Penal a la pena de VUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i CENT MIL PESSETES DE MULTA, així com al pagament de les despeses processals causades.

- Arnaud D., com autor responsable d'un delict major continuat de l'article 169 del codi Penal i dels delictes menors continuats dels articles 298 i 297 a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i 100.000.- pts de multa i al pagament de les despeses processals causades.

- Martial A., jutjat en rebel·lia, com autor responsable del delict major continuat de consum de l'article 169 i dels delictes menors continuats dels articles 298 i 297 a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i 100.000.- pts de multa i al pagament de les despeses processals causades.

- Manuel Joaquim A.L., autor responsable d'un delict major continuat de consum de l'article 169 del Codi Penal i delict menor continuat de l'article 297 del Codi Penal a la pena de TRES MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i a la multa de 100.000.-pts i al pagament de les despeses processals causades.

- Manuel Anibal G.S. com autor responsable del delict menor d'introducció de l'article 298 del Codi penal a la pena de UN MES DE PRESÓ i pagament de les despeses processals causades."

II. RESULTANT: que el fallo precedentment transcrit es fonamentà en la següent premissa de fets provats així declarats en el primer Resultant de la sentència:

"-Lluís Claudio M.S. des de la data de la seva sortida en llibertat provisional per altra causa durant l'any 1997 comprava unes 10 vegades al mes haixix al Pas de la Casa o a Ax les Thermes pel seu consum habitual. Durant un any i mig fumava fins a un gram d'heroïna qual preu anava a 15.000.- pts a Andorra i 6.500.- pessetes a Lleida. Aquesta heroïna en cedia una part a varis companys després d'haver-la tallat amb Manicol que li pagaven 10.000.- o 15.000.- pessetes a ell quan li havia costat 6.500.- pts.

Especialment vengué en unes deu ocasions a Arnaud D. cocaïna o heroïna, ensenyant-li a preparar la cocaïna base.

Al mes de setembre de 1998 Lluís Claudio M.S. es desplaçà a la Vila de Lleida on adquirí dos grams de cocaïna que portà fins la Vila del Pas de la Casa on consumí a l'interior del seu domicili.

el 14 d'octubre de 1998 es desplaçà també a Lleida en companyia de Maria Carme G.C. adquirint 5 grams de producte estupefaent cocaïna i 1,5 grams d'heroïna consumint-se part a Lleida i part al domicili que compartien al Pas de la Casa.

En aquest període vengué heroïna per dues vegades a Manuel Joaquim A.L.

-Maria Carme G.C., que convivia des de feia sis mesos amb Lluís Claudi M.S. fumava regularment haixix que li proporcionava el seu company amb el qual anava a buscar-lo a l'estranger.

Al mes de setembre i el 14 d'octubre de 1998 també consumí cocaïna i heroïna que havien anat a buscar amb Lluís Claudio M.S. a Lleida.

- Xavier G.B., des del mes de maig de 1998 consumia haixix i cocaïna anant cada fi de setmana a buscar haixix a Puigcerdà pel seu consum i venent-ne o cedint-ne sense benefici tres vegades a Lluís Claudio M.S., havent fumat juntament amb ell i la seva companya.

No queda provat que hagi introduït al Principat la cocaïna que consumia parcialment a l'estranger.

- Arnaud D., es desplaçà durant l'any 1998 a la Vila de toulouse a fi de comprar haixix en quantitats aproximades de 5,5 grams cada vegada que consumia al seu domicili conjuntament amb Martial A. i d'altres persones no identificades, havent-se-li incautat en la perquisició practicada pel Servei de Policia plantes de cannabis sàtiva d'un pes de 495 g.

Comprava regularment al processat Lluís Claudio M.S. cocaïna i heroïna unes deu vegades almenys per aquest darrer producte.

- Martial A., comprava regularment des del mes d'agost haixix pel seu propi consum sigui a França en unes 10 ocasions per 10 grams aproximadament cada vegada, sigui al Pas de la Casa en les mateixes condicions, consumint-lo sol o en companyia d'Arnaud D. i altres persones.

A finals de 1997 començà a consumir cocaïna esnifant-la comprant-ne al Pas de la Casa en unes deu ocasions 1 gram a vàries persones i consumint igualment en cinc ocasions èxtasi amb turistes en diversos locals del Pas de la Casa.

- Manuel Joaquim A.L., adquirí en data 10 d'octubre de 1998 a Portugal dos grams de haixix que portà al Principat pel seu propi consum.

Per altra banda comprà en dates del mes d'octubre de 1998 per dues vegades a Lluís Claudio M.S. un quart de gram d'heroïna que consumí al seu domicili.

- Manuel Anibal G.S., portà des de Portugal al Principat durant el mes d'octubre de 1997, 49 llavors de cannabis que foren incautades en la perquisició que fou practicada al seu domicili pel servei de policia.

III. RESULTANT: que contra la referida sentència ha recorregut davant aquesta Sala Penal el processat Lluís Claudi M.S., compareixent també la representació processal de Martial A. (condemnat en rebel·lia); Arnaud D. i Xavier G.B. així com Manuel Joaquim A.L., no compareixent els també condemnats processats Manel Anibal G.S. ni Maria

Carme G.C., tots ells amb els seus corresponents defensors.

IV. RESULTANT: que en el recurs de Lluís Claudio M.S. s'admet (com així es tornà a repetir en l'acte de la vista del recurs) que el processat té antecedents penals i ha estat jutjat en altres causes recents, entre elles la seguida per les greus lesions produïdes a la seva companya, si bé últimament ha restablert les seves relacions de convivència. S'al·lega que en el moment dels fets es trobava "enganxat a la droga", ço que agreujà el seu caràcter impulsiu i violent, i que porta 13 mesos en la presó complint la condemna imposada en la causa anterior. No obstant, el recurrent no és pròpiament traficant i les drogues a que es refereixen els fets de la causa eren pel seu propi consum o en grup, però sense gran activitat comercial. Sostingué el recurrent que la circumstància que la present causa es desglossés de l'anterior (que quedà reduïda a l'agressió física i a la temptativa de violació) havia ocasionat que no se li apliqués la pena reduïda pròpia del delictes continuat, raons per les quals sol·licità que la pena de privació de llibertat que s'imposés per aquesta causa no fos superior a un any, i que es fixes en 6 mesos. Com a fonament tècnic de la seva petició al·legà la procedència de subsumir els fets de la causa en l'article 169 i no en el 163 del Codi Penal andorrà. En el tràmit d'audiència o de "ultima paraula" el processat sol·licità clemència del Tribunal per a ell i per a la seva família, reconeixent els fets però insistint que no és traficant, al·legant que la seva situació familiar ja havia estat corregida i harmonitzada, observant bona conducta familiar des que es troba en presó.

V. RESULTANT.- que Arnaud D. i Xavier G.B. ratificaren les manifestacions dels seus escrits de compareixença, com també ho feu Manuel Joaquim A.L., el qual sol·licità la confirmació de la sentència recorreguda pel que a ell es referia, deixant a criteri del Tribunal la resolució que procedeixi en ordre al recurs del processat recurrent.

VI. RESULTANT: que en el tràmit de la vista el Ministeri fiscal refutà els arguments del recurrent, considerant que els fets el descriuen com un venedor habitual de substàncies tòxiques entre gent jove i que el Tribunal en la seva sentència ja ha tingut en compte totes les circumstàncies favorables al condemnat, senyalant les dues vistes pel mateix dia amb una sensibilitat molt

acusada per al processat, pel que sol·licita la confirmació de la sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que, reconeguts els fets, sobre els quals en realitat no es projecta cap imputació i aquietats amb la sentència tots els processats a excepció del recurrent Lluís Claudio M.S., el contingut del recurs queda reduït a decidir si la pena de dos anys de presó imposada en la sentència s'ha de considerar excessiva atesa l'escassa gravetat dels fets com sol·licita el recurrent, o si ha de ser mantinguda íntegrament la condemna, com oposa i sol·licita el Ministeri Fiscal.

II. CONSIDERANT: que aquesta única qüestió del recurs s'ha de resoldre en funció dels fets enjudiciats i en funció dels tipus penals de possible aplicació, establerts en els articles 163 a 169 del vigent Codi Penal, tenint a més en compte les circumstàncies compreses en els articles 53, 56 i 57 del mateix Codi. D'una part s'observa que el processat ha tingut un comportament reiteradament delictiu en el seu àmbit personal i familiar, pel que està complint una llarga condemna. D'altra part, els consums o petits tràfics de drogues tòxiques, descrits en els fets provats de la sentència són, evidentment, de molt petites quantitats (5 g, 2g i quantitats similars en diverses ocasions). S'observa també que el consum era personal i la cessió de dites petites quantitats es reduïa a un àmbit de relacions personals concretes (els propis processats). Els fets excedeixen del camp d'aplicació de l'article 169, ja que aquest es refereix a "drogues tòxiques que no siguin del tipus cannabis", exigint que siguin per al propi consum mentre que en els fets provats hi ha constància de la cessió de substàncies tòxiques a altres persones, pel que els fets s'han d'encarnar més aviat en l'ampli tipus de l'article 163 del Codi Penal, si bé aquest precepte, quan es tracti de petites quantitats pot permetre fins i tot l'aplicació dels articles 297 i 298 que tipifiquen els mateixos fets com a delictes menors. L'article 163 estableix una pena de presó màxima de fins a 5 anys. I tenint en compte que al processat ja se li ha imposat una forta condemna de privació de llibertat pels fets jutjats en la causa anterior, que evidentment estan relacionats amb els de la present causa en el que a ell es refereix, tenint en compte l'escassa gravetat dels fets i el poc perill social, així com els mòbils del processat (entre els quals

no apareix pròpiament l'ànim de lucre mínimament important), i confiant en les promeses de reinserció personal, familiar i social reiteradament formulades per dit processat, el Tribunal considera equitatiu reduir la seva condemna a un any de presó, que es considera més d'acord amb les imposades en la sentència recorreguda a tots els demás condemnats. Pel qual procedeix revocar solament en aquest punt la sentència impugnada, confirmant-la íntegrament en quant a la resta.

III. CONSIDERANT: que l'acolliment del recurs, encara que sigui parcial, obliga a declarar les costes processals causades pel recurs d'ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs del processat Lluís Claudi M.S., substituint la pena de dos anys de presó establerta per a ell en la sentència per la d'un any de presó.

2.- Es confirma en tots els demás extrems la sentència respecte del processat recurrent i respecte del demás processats condemnats en la mateixa.

3.-Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.